

Publicerad 2012-09-10 15:28 av Max Poisé

(n e)

En jagjävels bekännelse

fan

satans,

helvete,

du visste att jag knullade en annan

smekte hår, slickade hud,

borrade in mina vätskor

du sa aldrig något

inte ett knyst,

inte ens ett spill

möttes aldrig av besvikna blickar,

förbannade morgondagar,

förhatliga gårdagar,

solen gick upp vanligt,

molnen aldrig täckande

bara nästan,

sådär irriterande oklart,

du led helvetes kval

för att jag och min kuk skulle må bra,

där min ovetskap om din vetskap skulle

fortsätta brinna intill helvetets port,

numrerad plats i helvetet hade jag ändå,

nära scenen, nära allt skådespel som grundlurade massor,

fasaden var obruten sigill,

saknaden att finna ovan nystärkta lakan

oändligt,

mötte dig på vägen mot perfektionism

gav födelse åt åtrå som dömdes på livstid,

ett ute blev inne där istapparna aldrig kunde smältas när

stalaktiter sårade min tvättade hjässa,

du var min dröm som sakta släckte ditt liv
till mekaniskt fundament, ett duntäcke utan värme,

jag, jävel, är en jagjävel
en förbannad parasit
ett hatobjekt och en spottloska, en futtighet
och ett forna löfte om två åttor i varandra,

men jag log när jag knullade,

alla avundades våra liv
sa vackert, bildat, där fernissan aldrig torkade,
där färgen aldrig kunde nyanseras,

rent och skört,

du visste att jag knullade en annan

fan,
satans,
helvete,

vi skulle ändå dö,

efter en sårad evighet

tillsammans,

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten